

som bor der, vil jeg sige: Dansk Folkeparti stemte ikke for, men det gjorde vi, og det er dét, der har givet jer et lille løft i jeres hverdag.

Formanden:

Så er det fru Gitte Lillelund Bech, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Tove Fergo, og det er for alle tres vedkommende sidste omgang.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Ja, meget kort.

Skal jeg forstå hr. Jan Petersens svar vedrørende Københavns Havns udvikling således, at Københavns Havn er blevet garanteret, at havnens »Udviklingsplan år 2010« kan gennemføres, sådan som københavnerne og Havnen ønsker det? Ja eller nej? Og derudover: Er hr. Jan Petersen klar over, at konfiskeringen af København Havns formue og den deraf afledte retsag faktisk betyder, at havnen ikke kan oprette det planlagte driftsselskab med Malmö Havn? Hvordan forholder hr. Jan Petersen sig til, at havnens udvikling faktisk er sat i stå allerede fra den 1. januar?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at når man hører på hr. Jan Petersen, tyder det på, at Dansk Folkeparti nu er noget mere i hr. Jan Petersens bevidsthed, end hr. Jan Petersen umiddelbart vil være ved, og det har vi det da fint med.

Når hr. Jan Petersen snakker om medieshow, gad vide om han så tænker på den LO-kongres, hvor der var parodi af både Richard Ragnwald og fru Pia Kjærsgaard, og Dannebrog blev brugt flittigt af alle LO-kongressens deltagere. Det har vi det såmænd også fint med, men vi har det knap så fint med, at hr. Jan Petersen nægter at svare på de spørgsmål, han bliver stillet heroppefra. Det er altså lidt som i går: Jo mere enkle spørgsmål hr. Jan Petersen får, jo mindre svar får man.

Jeg skal bare bede hr. Jan Petersen én gang for alle bekræfte, at når Dansk Folkeparti var udelukket fra forhandlingerne om finansloven for år 2000, var det begrundet med et citat fra Berlingske Tidende den 15. oktober i år, hvor statsminister Poul Nyrup Rasmussen var citeret for at sige, at Dansk Folkeparti ikke er stuerent. Jeg spørger hr. Jan Petersen: Hvor lang tid gælder det? Er det sådan, at Dansk Folkeparti ikke skal regne med at blive inviteret til finanslov-

forhandlinger, så længe denne regering sidder? Det er dog et meget enkelt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Nu er det jo sådan, at jeg ikke er økonom, og derfor kan jeg ikke jonglere med tallene og fiske med dem. Men jeg vil godt lige have præciseret helt klart, om hr. Jan Petersen her fra Folketingets talerstol vil fortælle den danske befolkning, at bevillingerne til ældreplejen, skolerne, daginstitutionerne, sygehuse, behandlingen af de syge osv. er blevet udvidet med 62 mia. kr. om året. Min sunde snusfornuft siger mig, at det passer simpelt hen ikke.

Der er nedslidte skoler rundt omkring i landets kommuner; der er stadig mange, mange syge mennesker på ventelister; der er overfyldte daginstitutioner, selv om der er bygget mange nye institutioner; de psykisk syge får taget deres plejepersonale fra sig, fordi man må spare, og fordi der ikke er penge til dem nogle steder i landet, bl.a. på visse hospitaler i HS, og sådan kunne jeg blive ved.

Jeg kan simpelt hen ikke få regnestykket til at gå op, og jeg vil godt gentage spørgsmålet, og jeg tror, der er masser af mennesker i dette land, der stiller det samme spørgsmål: Hvad går alle de ekstra skattekroneindtægter og de sparede udgifter på arbejdsløshedsunderstøttelse og andre overførselsindkomster til?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til fru Tove Fergo: Jeg er altså heller ikke økonom, og jeg er nu heller ikke teolog.

Jeg forstår, at fru Fergo ønsker at finansiere bedre forhold med et skattestop. Det lyder spændende, kan vi ikke få det uddybet lidt? Og så skal jeg gøre fru Tove Fergo opmærksom på, at noget af den vækst i de offentlige indkomster går rent faktisk til afdrag af gæld, så at der bliver råd til at give en ordentlig ældrepleje, også når fru Tove Fergos generation skal på plejehjem og have hjemmehjælp. Det var måske ikke nogen dårlig investering at have for øje.

Men derudover er der jo mange forhold i virkeligheden, man kan forholde sig til, og når jeg kører rundt dér, hvor jeg bor, ser jeg det sygehus, der ligger tættest på, hvor jeg bor, den børnehaven, der ligger i nærheden af, hvor jeg bor, og den skole, som jeg kører forbi, når jeg skal ned at handle i Brugsen. Skolen renoveres, sygehuset er blevet moderniseret – der er i øvrigt